

ע"פ 5465/17 - בני קוסטה נגד מדינת ישראל, ס.א. - המתלוננת

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5465/17

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ

המערער:

בני קוסטה

נ ג ד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. ס.א. - המתלוננת

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
בתיק פח 026580-05-15 שניתן ביום 23.05.2017

תאריך הישיבה:

י"ט בתמוז התשע"ח (02.07.2018)

בשם המערער:

עו"ד ירון ברזילי ועו"ד דניאל דרוביצקי
עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיבה:

פסק דין

1. טוב עשה בא כוח המערער בכך שחזר בו מיד בפתח הערעור, וביוזמתו, מהערעור על הכרעת הדין בעבירה העיקרית של ניסיון אינוס בה הורשע. אנו רואים בכך קבלת אחריות והבעת חרטה מצד המערער על המעשים המכוערים שעשה וניסה לעשות במתלוננת, אשר ברוב תושייתה הדפה את המתלונן והצליחה להתקשר למשטרה.

2. הסניגור המלומד טען כי העבירה של מעשה מגונה נבלעת בתוך מעשה ניסיון האינוס. לא ראינו לקבל טענה זו, באשר מדובר במספר מעשים שעומדים בפני עצמם.

הסניגור המלומד העלה במהלך הדיון גם את הטענה המשפטית כי לא נתקיים במערער היסוד הנפשי הנדרש

לשם הרשעה בעבירה של מעשה מגונה הדורשת כוונה, וזאת בשל מצב שכרותו (המערער נמצא על ידי השוטרים כשהוא ישן ומתבוסס בקיאו מחוץ לדלת).

טענה זו לא הועלתה בכתב הערעור והמערער לא הציג אסמכתא לטענה זו. מכל מקום, המערער הורשע בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיפים 348(ב) בצירוף סעיף 348(ב)(3) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ומדובר בעבירת מטרה ("מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים").

אכן, ניתן למצוא בפסיקה דעה כי במצב של שכרות לפי סעיף 34ט(ב) לחוק העונשין, לא ניתן להרשיע בעבירות מטרה (ראו רע"פ 6382/11 נאיף קאדריה נ' מדינת ישראל (9.6.2013)). בנסיבות העניין, ומאחר שהמערער ממילא התמקד בנושא העונש, איננו מוצאים לטעת מסמרות בסוגיה זו.

3. לאור האמור לעיל, מצאנו להפחית את עונשו של המערער בששה חודשים, כך שחלף מאסר בפועל של ארבע שנים, יעמוד עונשו של המערער על 42 חודשים.

יתר הוראות גזר הדין יישארו על כנן.

ניתן היום, י"ט בתמוז התשע"ח (2.7.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט